

Almindelig Erfaring har godtgjort, at de virksomste Midler til at forebygge Ildbrand ere, at anordne et af Bygningsmaaden og Bygningens Anvendelse betinget Mellemrum imellem de forskjellige Bygninger og at foreskrive en betryggende og forsvaerlig Indretning af de Steder i Bygningerne, hvor der anvendes Ild, i Forbindelse med et aarvaagent Tilsyn med, at de givne Bestemmelser overholdes saavel som med, at der iagttages den Forsigtighed i Omgangen med Ild og Lys, som Hensyn til eget og Andres Vel gjør til en almindelig Borgerpligt. Hvad Mellemrummet imellem Bygningerne angaaer, anseer Udvalget det hverken for at være nødvendigt eller forsvaerligt at gaae videre end til det, Udkastet har opstillet som den almindelige Regel, hvorefter Bestemmelsen kun finder Anvendelse paa Bygninger, der høre til forskjellig Bedrift. Man kan derfor ikke tiltraade Udkastets § 18, hvorefter Reglen for de der nævnte Tilfælde foreslaaes udvidet til ogsaa at gjælde for Bygninger, henhørende til samme Bedrift; det maa ansees for at være et unødvendigt og derhos ikke betryggende, men desto byrdefuldere Baand at lægge paa en Mand's daglige Virksomhed, hvorimod man Intet finder at erindre imod, at deslige Anlæg gives en noget større Afstand fra anden Mand's Bygninger. Med Hensyn til Mellemrummenes respective Størrelse holder Udkastet sig, deels til det alt Bestaaende, deels indfører det forskjellige Rettelser i den gjældende Ret, hvorved de nu saa hyppigt nødvendige Dispensationer for en Deel ville bortfalde, og Udvalget maa derfor anbefale disse, der ogsaa skjønes at holde en passende Middelvei imellem hvad der maatte fordras til ubetinget Betyggelse, og hvad der med Rimelighed kan forlanges af den Private som Offer af hans Byggefrihed i det Offentliges Interesse. Men med Hensyn til det Princip, hvorefter Afstandsbestemmelserne ordnes, har man, endskjøndt dette ogsaa er overensstemmende med den bestaaende lovlige Tilstand, ikke kunnet vise den Betragtning fra sig, at der kan gjøres saa væsentlige Grindringer derimod, at der er Anledning til at forlade dette, naar der kan paavises et andet, der kan føre til samme Maal uden at lide af samme Mangler. Naar Afstandsbestemmelsen hidtil har

været beregnet fra Bygning til Bygning, er det aabenbart, at min Ret til at bebygge min egen Grund i en væsentlig Grad paavirktes af den Brug, min Nabo har gjort af sin, ja saa væsentlig, at han ved at opføre en Bygning tæt op til min Grændse, forinden jeg bygger, muligen aldeles kan forhindre mig fra at bygge, fordi jeg ikke kan skaffe den befalede Afstand, eller dog tvinge mig til at bygge med meget større Beføstning, og der fremgaaer heraf en Ulighed for Loven, der er saameget betænkeligere, som det ikke er saa ganske ubetydelige Indskrænkninger i Byggefriheden, som Loven foreskriver. Udvalget formener, at en saadan Uret kunde undgaaes ved at beregne Afstanden fra Grundens Grændse; Naboerne stillebes da lige for Loven og maatte hver bringe sin Andeel til Lovens Fyldestgjørelse, saa at den for den Enkelte deraf flydende Byrde alene vilde betinges af Lovens Bydende og de Forhold, han selv havde skabt sig, men ikke af dem, hans Naboes Vilkaarlighed havde fremkaldt. Principet synes at være saa naturligt og rigtigt, at den Omstændighed, at det ikke er gennemført i Udkastet, skjøndt det undertagelsesvis der er anvendt, og er det gjældende for disse Forholds Ordning i Kjøbstæderne, maatte føre Udvalget til Formodning om, at der stillebes sig saa store Vanskeligheder i Veien for dets Udførelighed, at det havde maattes opgives. Man har imidlertid ikke kunnet overbevise sig herom, og ligesom man har troet at burde give Anledning til at overveie dette Spørgsmaal ved at fremsætte en Række dertil sigtende Endringsforslag, saaledes giver Udvalget sig herved den Ære at forelægge Thinget Resultatet af sin Overveielse af Sagen. Det er uægteligt, at det nye Princip, ved at bringes ind i det bestaaende og afløse dette, i enkelte Tilfælde kan fremkalde Forhold, der ingenlunde ere ønskelige, og som ikke vilde blive taalte efter det nu gjældende; denne Grindring vilde være af megen Vægt, dersom Tilstanden nu var normal, men den taber en stor Deel af sin Betydning, naar man erindrer, at det nu bestaaende Princip ikke er ældre end 50 Aar, og at det ikke altid er eller har kunnet være overholdt, saa at der neppe findes en eneste Landsby i Danmark, der ikke vil